

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 13P/47/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317200152
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Tomanicová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1317200152.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Tomanicovou Nadeždou vo veci starostlivosti o maloleté deti F. bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: otec - A., matka - L., zastúpená AK LEGAL & CORP s.r.o., JUDr. Tomášom Dujčíkom, so sídlom Bratislava, Gajova 11 o zníženie a zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného a návrh matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti F. sa zamieta.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 37P 272/2012-47 zo dňa 21.02.2013, právoplatným dňa 13.03.2013, bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, na čas po rozvode rodičia uzavreli rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloleté deti zverili matke a otec sa zaviazal platiť výživné 200€ a 190€ mesačne. V tom čase mala matka podľa vlastného vyjadrenia priemerný mesačný zárobok 550€ - 560€ netto, otec podnikal, pričom podľa vlastného vyjadrenia mal posledných 12 rokov nezmenený priemerný mesačný zárobok cca 65€ - 70€ netto. Okrem toho mal príjem 775€ mesačne netto, ako riaditeľ firmy V..

2.Dňa 06.12.2016 podal otec maloletých detí návrh na zníženie výživného v ktorom uviedol, že od posledného rozhodnutia súdu sa a jeho strane zmenili pomery, nakoľko je od mája 2013 nezamestnaný, poberal dividendy z podnikania ako majiteľ spoločnosti N., ktoré mu umožňovali platiť výživné, avšak aj to prevyšovalo jeho možnosti, čo malo za následok, že má veľa dlhov. Dlhý je v zdravotnej poisťovni, v banke aj exekútorovi. Od 12.11.2016 nie je majiteľom spomínanej spoločnosti a ani inak nepodniká. Od 28.11.2016 je evidovaný, ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce v Bratislave a so svojou súčasnou manželkou, ktorá zo svojho príjmu hradí náklady na domácnosť, čakajú narodenie dieťaťa v máji 2017. Navrhol výživné znížiť na každého maloletého zvlášť po 40€ mesačne. K návrhu pripojil tehotenský preukaz manželky, kontrolný preukaz z úradu práce, posledné súdne rozhodnutie o výživnom.

3.Okresný súd Bratislava III preniesol príslušnosť na tunajší súd dňa 23.02.2017.

4.Uznesením č.k. 13P 47/2017-29 zo dňa 14.03.2017, súd ustanovil maloletým deťom kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave.

5.Dňa 18.04.2017 sa k návrhu otca na zníženie výživného vyjadrila matka, ktorá uviedla, že otcom uvádzané dôvody považuje za irelevantné a nanajvýš účelové s tým, že podľa nej sa otec snaží úpravou

svojich pomerov účelovo vyhnúť plateniu výživného resp. dosiahnuť zníženie výživného na minimálnu možnú čiastku bez toho, aby sa jeho finančná a majetková situácia podstatne zhoršila. Uviedla, že otec má vysokoškolské vzdelanie, plynule hovorí po anglicky a po nemecky, má dlhoročné praktické skúsenosti v oblasti reklamy a marketingových služieb v ktorej pracuje takmer 20 rokov. Podľa nej to, že je nezamestnaný je len stav formálny, nakoľko pracuje v spoločnosti Q. o čom svedčí skutočnosť, že na webovej stránke tejto spoločnosti, figuruje ako člen manažmentu, vykonávajúci pracovnú pozíciu riaditeľa. To, že prestane figurovať v spoločnosti N. už avizoval v minulosti, pričom krátko potom, ako sa voči nemu začalo exekučné konanie, vo veci vymáhania výživného, prostredníctvom svojej manželky Q. založil novú spoločnosť C. ktorej predmet činnosti je totožný s predmetom činnosti v spoločnosti N. v ktorej otec ukončil svoje pôsobenie pol roka na to. S maloletými sa nestretáva, osobnú starostlivosť o deti nezabezpečuje, nejaví o ne žiadny záujem. Výdavky maloletých detí sú v súčasnosti vo výške 1 400€ mesačne, otec platí len 390€ mesačne, a preto ona navrhuje, aby sa výživné zvýšilo od podania jej návrhu na sumy 350€ mesačne a 350€ mesačne. K tomuto vyjadreniu a návrhu pripojila fotokópiu vedenia a managementu firmy Q., kde otec maloletých detí figuruje ako sales director, rozpis mesačných výdavkov detí, rozpis nákladov na bývanie, na oblečenie detí, na mobilné telefóny, nábytok do detskej izby, doklady o platení obedov deťom v školskej družine.

6. Otec k návrhu uviedol, že na tomto trvá pre svoju finančnú neschopnosť. Priznal, že posledné dva roky sa so starším synom nestretáva vôbec a s mladším zriedkavo. Nezamestnaný je od roku 2013, pričom na úrade práce je evidovaný od konca roku 2016. Má ukončené vysokoškolské vzdelanie UKF v M., s titulom Bc., pričom ukončil odbor marketing. Do novembra 2016 bol konateľom firmy M. pričom firma mu vyplácala 15 000€ brutto ročne, 1 250€ brutto mesačne. V decembri 2016 spoločnosť zlikvidoval, keďže voči nej boli pohľadávky z daňového úradu. Podnikal v marketingovej činnosti v reklame. V roku 2013 sa oženil, pričom jeho manželka mala za slobodna vtedy 2 ročné dieťa a spolu sa im narodila maloletá V., avšak ešte pred tým v marci 2017 boli rozvedení rozsudkom OS Lučenec č.k. 12Pc 4/2017-30 zo dňa 23.03.2017, právoplatným dňa 31.03.2017. Výkon rodičovských práv a povinností k maloletej V. zatiaľ súdom nebol, ale výživné na maloletú neplatí žiadne. Otec býva u svojej matky dôchodkyni v jej 2-izbovom byte, finančne na bývanie jej neprispieva. S návrhom matky na zvýšenie výživného nesúhlasil.

7. Matka uviedla, že je rozvedená, ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, pracuje ako H. v P., navrhla návrh otca na zníženie výživného zamietnuť a jej návrhu na zvýšenie výživného vyhovieť. Maloleté deti navštevujú ZŠ L. R. je ôsmak, J. je šiestak. Býva s nimi v 3-izbovom byte, zdrojom jej príjmu je 700€ mesačne netto, finančne jej pomáhajú rodičia, keďže výdavky maloletých detí sú spolu mesačne 1 400€. Maloletý R. navštevuje plavecký klub v T., maloletý J. krúžky nenavštevuje. Dala do pozornosti súdu, že otec svojím návrhom a svojou výpoveďou hrá jedno veľké divadlo.

8. Súd o návrhoch rodičov vykonal dokazovanie ich výsluchom, oboznámením sa s obsahom spisu OS BA III 37P 272/2012, s obsahom spisu OS Lučenec 12Pc 4/2017, s listinnými dôkazmi s vecou súvisiacimi a zistil, že v súčasnosti sú obidvaja rodičia rozvedení, matka ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej V. ktorá sa narodila XX.XX.XXXX. Výživné na ňu určené nemá. Firma Q. súdu oznámila, že otec nie je ich zamestnancom. Daňový úrad súdu oznámil, že otec do 02.05.2018 nepodal daňové priznanie za rok 2015,2016,2017. V septembri 2016 otec ako majiteľ firmy N. ukončil spoluprácu s firmou Q.. po obojstrannej dohode, pričom táto firma ho dovtedy živila. Tržby mal okolo 25 000€ ročne. V októbri 2016 previedol podiel vo firme N. za 1€ na nového majiteľa. Otec vo svojej výpovedi uviedol, že tým, že matka podala návrh na exekúciu potom, ako tri týždne meškal so zaplatením výživného, sa spustila lavína udalostí, ktorá mu obrátila život na ruby, neprímerane ho zadlžila a tak sa zmenili všetky jeho plány ohľadom budúcnosti a hlavne ohľadom financovania budúcnosti.

9. Právny zástupca matky navrhoval od obchodnej spoločnosti Q. informáciu, akú činnosť pre túto spoločnosť otec vykonáva, na základe akého právneho vzťahu a akú odmenu za výkon tejto práce dostáva, neskôr na tomto návrhu netrval. Na pojednávaní dňa 03.07.2018 uviedol, že otec bezodkladne zrealizoval prevod 100% obchodného podielu spoločnosti N. s následným založením spoločnosti C., vtedajšou partnerkou otca s rovnakým predmetom činnosti, pričom ukončil svoje pôsobenie tak, ako to deklaruje v spoločnosti Q., pričom je preukázané, že otec ďalej v tejto spoločnosti pôsobí a preto navrhuje, aby súd na tento postup otca prihliadal ako na skutočnosť, že sa otec vzdal majetkového prospechu a aby vychádzal z potenciálneho zárobku otca, keď už teda jeho skutočný zárobok je účelovo zakrývaný. Dal do pozornosti súdu aj vlastnícke právo otca k viacerým nehnuteľnostiam, ktoré otec

nadobudol dedením. Od poslednej úpravy o výživnom uplynulo 5 rokov, chlapci majú teraz 15 a 13 rokov, u staršieho bola preukázaná intolerancia na laktózu a preto na všetkých rozpísaných výdavkoch maloletých detí, ktoré matka vydokladovala, trvajú.

10. Kolízny opatrovník maloletých detí považuje návrh otca na zníženie výživného v rozpore so záujmom maloletých detí a k návrhu matky na zvýšenie výživného doporučil súdu prihliadnuť s poukazom na vek a potreby detí. Zvýšenie výživného a začiatok plnenia zvýšenej vyživovacej povinnosti otca, ponechal na úvahu súdu.

11. Podľa § 26 zákona o rodine č. 36/05 Z.z. ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/05 Z.z. plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

13. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine č. 36/05 Z.z. obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/05 Z.z. každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

15. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine č. 36/05 Z.z. pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

16. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine č. 36/05 Z.z. výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/05 Z.z. pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 78 ods. 1 dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

19. Podľa § 78 ods. 3 pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

20. Po vykonanom dokazovaní súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, keď mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že návrh otca na zníženie výživného nie je v záujme zabezpečenia pravidelných odôvodnených mesačných potrieb detí. Otec má vysokoškolské vzdelanie, vyštudoval lukratívny odbor aj pre súčasnosť, a preto súd vo svojom rozhodnutí neprihliadal na skutočnosť, že od konca roku 2016 je otec evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Otec je zdravý a svoj spôsob života má zvoliť takým smerom, aby si mohol riadne vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom ku ktorej sa zaviazal riadne plniť. Otec neplatí výživné na maloletú V., finančne neprispieva na výdavky svojej matky s ktorou žije v spoločnej domácnosti a tento jeho postoj je nanajvýš zarážajúci, keď pri svojich schopnostiach a možnostiach mal možnosť zarobiť viac ako 1 200€ mesačne. Je žiadúce, aby otec zmenil spôsob svojho života a výživné na všetky tri deti riadne platil. Maloleté deti sú výživným na svojich rodičov odkázané, až do tej doby, pokiaľ nie sú schopné samé sa živiť, rodičia si musia túto povinnosť plniť podľa svojich možností. Na strane otca súd nezistil, žiadne obmedzenia, pre ktoré by nemal otec možnosť riadne si plniť doteraz stanovené výšky výživného voči obidvom maloletým deťom. Návrh matky na zvýšenie výživného týmto rozhodnutím súd zamietol z toho dôvodu, že maloleté deti v súčasnosti stále navštevujú základnú školu, na výživu staršieho má otec určené výživné 200€ mesačne,

na výživu mladšieho má otec určené výživné 190€ mesačne, ktoré sumy v súčasnosti postačujú na pokrytie odôvodnených štandardných výdavkov maloletých detí, na ktoré výdavky je povinná podľa svojich možností a schopností prispievať aj matka. Pokiaľ matka vyčíslila mesačné výdavky každého maloletého zvlášť približne na 700€, súd jej dáva do pozornosti, že výdavky detí musia korešpondovať so zárobkovými schopnosťami a možnosťami rodičov a v súčasnosti mal súd za preukázané, že ani jeden z rodičov nemá zárobkové možnosti a schopnosti na pokrytie v takýchto sumách vydokladované výdavky maloletých detí.

21.O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §52 Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie trojmo v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.